

дохъ въ Мегарж; единътъ отъ тѣхъ останъ вт
щжтъ на единъ неговъ пріятель, а другийтъ с
на гостинницжтъ. Първийтъ щомъ заспа, вид
сънъ другаря си, който му ся молеше да дод
го отърве отъ примкытъ на гостинника; като ся
буди растреперанъ отъ този сънъ, той излѣзе
часъ и отиваше къмъ гостинницжтъ; но за злж ч
като размышляваше въ пжтьтъ за странжтъ си
стжжж, върнж ся въ квартиртьтъ си и легнж и
спа; но ето пакъ му ся прѣдстави пріятельтъ
на сънъ но този пжть окръвавенъ и като го молеш
отмъсти за смъртьтъ му, приложи и тѣзи ду
„Коварный гостинникъ мя уби коварно, и на т
„ часъ прѣнося тѣлото ми разсѣчено на малкы
„ сти, при портытъ на градътъ за даго погребе
„ блжнитъ тамо сметища.„ И тѣй като ся ст
ди пакъ по причинж на това трагыческо видѣ
завтече ся на означенното мѣсто, дѣто наист
намѣри труптъ на пріятеля си, и насърченъ
това той обади на мѣстнжтъ власть за убитыйтъ
поиска рѣшеніето за наказаніе на виноватыйтъ.
— Пѣкой селянинъ отъ Реймското окружіе
дѣ на сънътъ си единъ момъкъ, който му пос
еднж старж стѣнж, и го молеше да дойде на дру
день за да помѣсти единъ голъмъ камъкъ, тър
ленъ тамъ при стѣнжтъ, и това като база момъкъ
станж невидимъ; на другый день селянинътъ д
на това мѣсто, намѣри камъкътъ и го отмѣс
послѣ той като раскопа земјжтъ около два кр
дълбоко осѣти че търнакопътъ му опрѣ у твѣ
едно пѣшо, което отрови съвниманіе и видѣ че
было единъ златенъ сжжъдъ, пѣленъ съ злато